

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2932/06
08.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником суда Јеленом Тишма - Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле АА, ради поништаја решења Војне поште 1099 Београд Уп-2 бр.54/2 од 05.05.2006. године, у предмету признавања права на накнаду због престанка запослења, у нејавној седници већа одржаној дана 08.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем Војне поште 1099 Београд, Уп-2 бр.54/2 од 05.05.2006. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиле изјављена на решење ВП 8080 Крагујевац Уп-1 бр.39-2 од 30.01.2006 . године којим се у ставу 1. диспозитива решења признаје право на накнаду због престанка запослења АА, супрузи ББ који је на служби у ВП 8080 Крагујевац почев од 01.01.2006 .године па све док постоје законски услови за припадање накнаде а најкасније до 21.03.2011. године, а у ставу 2. диспозитива првостепеног решења висина те накнаде одређује се у проценту од 17% од нето зараде по запосленом исплаћене у претходном месецу у привреди Републике Србије.

Тужила у тужби поднетој Врховном суду Србије истиче да јој је првим првостепеним решењем била призната накнада у висини од 80% а потом, након ступања на снагу Уредбе о изменама Уредбе о начину и условима остваривању права на пензијско и инвалидско осигурање и накнаду због престанак запослења брачног друга професионалног официра односно подофицира, њој је замењен признати проценат од 85% процентом од 17%. Сматра да је оваквим одлучивањем у овој управној ствари тужени орган донео незаконито решење јер се осим позивања на члан 156. Закона о Војсци Југославије није позвао ни на један процесни пропис нити је испоштовао све одредбе правила поступка прописане Законом о општем управном поступку. Стога предлаже да Врховни суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове ствари, Врховни суд Србије налази:

Тужба је неоснована.

Из списка произлази да је тужила првостепеном органу поднела захтев за признавање права на накнаду због престанка запослења и уз доказ приложила потребну документацију као што је: решење надлежног органа о премештају супруга у ВП 8080 Крагујевац, извод из матичне књиге венчаних за њу и супруга као и диплому о стеченом вишем образовању "ВВ" за тужилу. Првостепени орган је решењем од 30.01.2006. године, АА признато право на накнаду због престанак запослења у висине од 17% почев од 01.01.2006.године, па док постоје законски услови за то а најкасније до 21.03.2011. године, са позивом на одредбу члана 4. до 12. Уредбе о начину и условима остваривања права на пензијско и инвалидско осигурање и на накнаду због престанка запослења брачног друга професионалног официра односно подофицира којом је прописано да се висина накнаде због престанка запослења одређује у висини од 17% за виши степен стручне спреме а који тужила поседује.

Код оваквог утврђеног чињеничног стања правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиле изјављену на решење од 30.01.2006. године, оцењујући да је правилан став првостепеног органа да тужили припада право на накнаду због престанка запослења од 17% за виши степен стручне спреме.

На основу изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, суд је тужбу одбио применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 08. 11. 2007. године, У. 2932/06

Записничар Председник већа - судија

Јелена Тишма-Јовановић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж